

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ คน(Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) คนเป็นทรัพยากรในการบริหารที่มีความสำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะคนที่มีความรู้ความสามารถจะเป็นผู้ดำเนินการให้องค์กรมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลในการทำงาน เมื่อปัจจัยคนมีความสำคัญแก่หน่วยงาน ระบบบริหารงานบุคคลที่ดีจะต้องเป็นระบบที่สามารถดึงดูด และบำรุงรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถไว้ในหน่วยงานให้มากที่สุด และนานที่สุดเท่าที่หน่วยงานต้องการ(วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2530 : 2)

การบริหารเป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่ไม่มีการระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ตายตัว สามารถยืดหยุ่นและประยุกต์ใช้แล้วแต่สถานการณ์ ในการบริหารคนและบริหารงานเพื่อมุ่งผลสำเร็จของงานนั้นจำเป็นจะต้องอาศัยศิลปะของนักบริหารมืออาชีพ ไม่มีเทคนิคหรือหลักการบริหารใดที่ดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุด ไม่มีคัมภีร์การบริหารงานใดที่เป็นแบบสำเร็จรูปสำหรับนักการบริหาร (ถวิล อรุณเกษตร. 2534 : 20) ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารงานในองค์กร คือผู้นำ หน่วยงานใดที่มีผู้นำที่มีความรู้ ความสามารถรอบด้าน หน่วยงานนั้นย่อมประสบความสำเร็จ (ชาลี มณีศรี. 2542 : 135) และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้นำส่วนใหญ่ เป็นพฤติกรรมผู้นำ ซึ่งหมายถึงการแสดงออกของผู้นำที่มีความเหมาะสมเพื่อเอาชนะใจลูกน้อง (ธงชัย สันติวงษ์. 2533 : 204) ลักษณะการบริหารงานในยุค โลกาภิวัตน์มีหลักเกณฑ์การบริหารค่อนข้างพัฒนาไปทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งได้มีการมุ่งเน้นเรื่องมนุษยสัมพันธ์ในการบริหารงานมากขึ้น นักบริหารชั้นนำได้พบแนวทางการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ว่าการบริหารอย่างเดียวไม่สามารถจะประสบความสำเร็จได้ถ้าขาดความร่วมมือของผู้ร่วมงานเพราะว่าผู้บริหารที่ดีต้องสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนร่วมงาน พฤติกรรมผู้นำเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับความสำเร็จในงานด้านต่างๆขององค์กรผู้นำที่ไม่มีความสามารถย่อมจะเป็นผู้นำที่ทำลายขวัญของคนงานต่างๆ และจะเป็นผลทำให้งานด้านต่างๆขาดประสิทธิภาพ แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้นำที่มีความสามารถนั้นจะมีผลทำให้เปลี่ยนลักษณะของคนงานให้กลับกลายเป็นกลุ่มที่มีความขยันขันแข็ง และช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ (ธงชัย สันติวงษ์. 2530 : 410 ก)

จุดมุ่งหมายของหน่วยงานทุกแห่งก็คือการให้ผูปฏิบัติงานทุกคนทำงานให้องค์กรเต็มทีและบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรให้มากที่สุด โดยความเชื่อว่าการจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวได้นั้นขึ้นอยู่กับสภาพความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพราะเมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแล้วจะปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถด้วยมีความกระตือรือร้นและขยันหมั่นเพียรที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จ ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้ปฏิบัติงานไม่มีความพึงพอใจในการทำงาน ประสิทธิภาพของงานก็จะอยู่ในระดับต่ำความรู้ความสามารถที่มีอยู่ก็ไร้ความหมายเกิดผลเสียหายแก่หน่วยงานได้ (สุทัศน์ คุรงค์เรือง. 2540 : 1)

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้นนับว่ามีค่าอย่างยิ่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานทุกคนเป็นเรื่องที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจ และควรนำมาเป็นองค์ประกอบในการวิเคราะห์การปรับปรุงงานให้สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นผู้บริหารทุกระดับนอกจากจะมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย วางแผนงาน จัดองค์การ วินิจฉัยสั่งการ ประสานประโยชน์ของบุคคลและองค์การตลอดจนเป็นตัวอย่งที่ดีในการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาแล้ว สิ่งสำคัญที่ผู้บริหารจะลืมเสียมิได้ คือการ โน้มหน้าจิตใจของผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานให้ประสานสามัคคี และมีความเข้าใจซึ่งกันและกันเพื่อพลังที่จะนำองค์การไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ (อำไพ อินทรประเสริฐ. 2532 : 1; อ่างถึงใน สิริเกรียงไกร ธรรมโชติ. 2547 : 18) ทั้งนี้หากบุคคลที่มีความพึงพอใจในการทำงานที่ตนปฏิบัติแล้วย่อมจะทำให้เกิดขวัญและกำลังใจในการที่จะปฏิบัติงานที่ปฏิบัติบรรลุผลสำเร็จ แต่ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลไม่พอใจในการปฏิบัติงานแล้วขวัญและกำลังใจก็ตกต่ำความเบื่อบ่าเหนื่อยจะเกิดขึ้นผลงานที่ออกมาจะขาดประสิทธิภาพก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากแก่องค์กรหลายประการ (อุไรรัตน์ ชนะบำรุง. 2539 : 3) ดังนั้นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งส่วนหนึ่งที่จะขาดเสียมิได้ก็คือ บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำเป็นหัวหน้า หรือผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานนั้นต้องทำหน้าที่รวมพลังทั้งหลายเพื่อให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายได้ผู้นำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำมาซึ่งผลสำเร็จของการบริหารงานเพราะเป็นผู้ริเริ่ม กระตุ้น ชักจูงและชี้นำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ผู้นำจะต้องดำเนินการในภารกิจที่รับผิดชอบบริหารงาน โดยให้ได้รับความร่วมมือร่วมใจจากผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้เกี่ยวข้องภาระหน้าที่อันสำคัญยิ่งของผู้นำที่ต้องสนใจเป็นพิเศษคือการสร้างบรรยากาศในองค์กร เพื่อให้เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งจะทำให้เกิดผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีความพึงพอใจมีความยินดีปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ เต็มความสามารถ (พันธ์ศักดิ์ สติระ. 2538 : 2 - 3)

ผู้บริหารโรงเรียนจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อหน่วยงาน เพราะผู้บริหารเปรียบ

เสมือนหัวใจของหน่วยงาน หรือองค์การทุกหน่วยงานย่อมปรารถนาและให้การยอมรับนับถือผู้บริหารที่มีคุณภาพคือเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมีทักษะมีความชำนาญ มีประสบการณ์ตลอดถึงการมีวิสัยทัศน์กว้างไกลที่จะนำพาองค์การไปสู่จุดหมาย สิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะขาดไม่ได้สำหรับผู้บริหารที่มีคุณภาพ คือความเป็นผู้มีจรรยาภิบาล มีคุณธรรม และจริยธรรมที่น่าเลื่อมใสและศรัทธา ซึ่งคุณธรรมถือเป็นคุณสมบัติที่ช่วยเสริมให้ผู้บริหารนั้นสามารถครองตน ครองคน และครองงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อมรา เล็กเริงสินธุ์, 2542 : 3) ผู้บริหารเป็นหลักชัยของหน่วยงานทางการศึกษา และเป็นดวงประทีปของผู้ร่วมงาน โดยเฉพาะ เป็นนักพัฒนาหน่วยงานอย่างมีเป้าหมายหลักการมีเหตุผลและก้าวทันความเปลี่ยนแปลง (บัญชา อิงสกุล, 2543 : 15) คุณภาพที่โรงเรียนต้องการคือคุณภาพของผลผลิต การที่จะได้มาซึ่งคุณภาพผลผลิตที่สังคมต้องการจะต้องมาจากคุณภาพของกระบวนการ(Process Quality) และคุณภาพของบุคลากร (Human Quality) กระบวนการที่มีคุณภาพซึ่งสามารถสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพได้นั้น ต้องเป็นกระบวนการที่ครบวงจร คุณภาพของบุคลากรต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อทำงานอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ การจะรู้ถึงวิธีการทำงานที่ถูกต่อนั้น จะต้องพัฒนาบุคลากรในลักษณะที่สร้างบรรยากาศของการรักการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในองค์การซึ่งจะทำให้มีการปรับปรุงงาน และพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองบนฐานของความพึงพอใจ (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2542 : 153) ในองค์การและหน่วยงานต่างๆผู้นำหรือผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากในกระบวนการบริหารไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการหรือเอกชนก็ตามความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่ความเป็นผู้นำไม่ได้เป็นสิ่งที่กำหนดถึงความสำเร็จมีประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานขององค์การนั้นเพียงอย่างเดียว ผู้บริหารมีส่วนที่จะช่วยกระตุ้นและผลักดันเอาความสามารถของสมาชิกในกลุ่มเพื่อสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของสมาชิก ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จใน องค์การนั้น (แสน่ห์ จุ้ยโต, 2549 : 2)

การศึกษาภาคเอกชนมีความสำคัญต่อการศึกษาของชาติมาก โรงเรียนเอกชนมีบทบาทในการจัดการศึกษา ควบคู่กับการจัดการศึกษาของรัฐมาโดยตลอด เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ซึ่งบัญญัติว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คุณธรรม” จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น

พระประมุข (ประพรรณศรี สุภสารัมภ์, 2545 : 2) มีโรงเรียนเอกชนจำนวนมากไม่น้อยที่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีคุณภาพสูงและเป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานไปเรียน บางแห่งสามารถจัดการศึกษาได้ดีกว่าโรงเรียนของรัฐ แต่ยังมีโรงเรียนเอกชนบางแห่งที่อยู่ในสภาพที่ด้อยไม่น้อยเช่นกัน (เจตนา ชัยชิต. ม.ป.ป. : 2 ก) ซึ่งโรงเรียนเอกชนจำเป็นจะต้องมีการสร้างทีมงานเพื่อให้งานในองค์กรนั้นๆประสบความสำเร็จ ทีมงานหมายถึงกลุ่มที่มีสมาชิกตั้งแต่สองคนขึ้นไปมาร่วมมือทำกิจกรรมเพื่อที่จะให้บรรลุความสำเร็จของภารกิจงานร่วมกัน ซึ่งสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนจำเป็นจะต้องอาศัยทีมงานในการพัฒนางานด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งระบบภายในทีมจำเป็นจะต้องพัฒนาให้ครบทั้งสี่ด้านอันประกอบด้วย เป้าหมาย บทบาท กระบวนการทำงาน และความสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อให้สำเร็จตามนโยบายในแต่ละองค์กร ความพึงพอใจของครูเป็นประเด็นหลักที่จะพัฒนาทีมงานให้สำเร็จตามภารกิจงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย ซึ่งกระบวนการบริหารเป็นตัวแปร และปัจจัยอันสำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของทีมงาน ซึ่งอิทธิพลนี้จะส่งผลต่อความคาดหวังขององค์กรในการพัฒนางานที่ตั้งไว้ (ประเสริฐ สิงหศิริ, 2539 : 8-9)

สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในเขตจังหวัดหนองคาย ซึ่งเปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา หรือเรียกว่าระดับปฐมวัยในปัจจุบัน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา สายสามัญ รวมเรียกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสายวิชาชีพตั้งแต่ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งโดยภาพรวมแล้ว พบว่ามีโรงเรียนบางส่วนสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง และได้ส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาในโรงเรียนตามความศรัทธาในคุณภาพ ในขณะที่เดียวกันก็มีโรงเรียนบางส่วนยังจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพอใจ สอดคล้องกับสภาพทั่วไปของโรงเรียนเอกชนในประเทศไทยดังได้กล่าวมาแล้ว ถ้าพิจารณาถึงปัญหาสำคัญของการจัดการศึกษาในอดีตที่ผ่านมา พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ซึ่งเป็นบุคลากรที่สำคัญในโรงเรียนเอกชนที่ต้องปฏิบัติงานภายใต้การควบคุม ดูแลของผู้บริหารอันประกอบไปด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการและครูใหญ่ ผู้บริหารกลุ่มนี้ยังขาดกระบวนการจัดการที่ดี ทำให้มีผลต่อการปฏิบัติงานของครูในด้านการจัดการเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้คุณภาพของผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสภาพการบริหารในโรงเรียนได้มีส่วนผลักดันให้ครูจำนวนมากไม่น้อยต้องลาออก อันเนื่องมาจากพฤติกรรมการบริหารที่สร้างความไม่พึงพอใจแก่ครู เช่น การได้รับเงินเดือนต่ำกว่าวุฒิ เป็นต้น (ศิริวัฒน์ นิจนตร. 2542 : 201) ซึ่งสอดคล้องกับการค้นพบของ วิศิษฐ์ ขุมวรฐายี (2538 : 32) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับตัวครูไว้ว่า

มาตรฐานด้านคุณภาพการศึกษาไม่ได้ตามเกณฑ์ที่ภาครัฐระบุ รวมถึงคุณภาพของครูไม่เท่าเทียมกัน ครูมีวุฒิค่า ทำให้ขาดสมรรถภาพในการถ่ายทอดความรู้ รวมถึงครูได้รับค่าตอบแทนต่ำ ครูขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และครูยังขาดความมั่นคงในอาชีพ ซึ่งยังขาดการได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องจึงทำให้มีความรู้ความสามารถไม่ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เมื่อศึกษาถึงสถิติการลาออกของครูในโรงเรียนเอกชนจังหวัดหนองคาย พบว่าในปี 2544 มีครูลาออกจากทุกสาเหตุ จำนวน 27 คน ปีการศึกษา 2545 จำนวน 30 คน ปีการศึกษา 2546 จำนวน 23 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย. 2546 : 12) และจำนวนครูที่ลาออกมีจำนวนสูงขึ้นเรื่อยๆ ในระหว่างปีการศึกษา 2547-2549 กล่าวคือ ปีการศึกษา 2547 ลาออกจำนวน 5 คน ปีการศึกษา 2548 ลาออกจำนวน 101 คน และปีการศึกษา 2549 ลาออกจำนวน 97 คน (เจตนา ชัยจิต. 2549 : 2-3)

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุต่างๆที่ส่งผลให้ครูต้องลาออก หรือมีแนวโน้มที่จะลาออก รวมถึงสภาพความพึงพอใจหรือไม่พอใจของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือวิชาชีพชั้นสูงว่าอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใดตามทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของ เฮอร์ซ เบิร์ก อันประกอบด้วยปัจจัยเชิงใจ 5 ประการ และปัจจัยค้ำจุน 5 ประการ ภายใต้บริบทของนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ซึ่งน่าจะ ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ดีและมีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูในโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จังหวัดหนองคาย ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูในโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จังหวัดหนองคาย จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน ทั้งโดยรวม และรายด้าน

สมมุติฐานการวิจัย

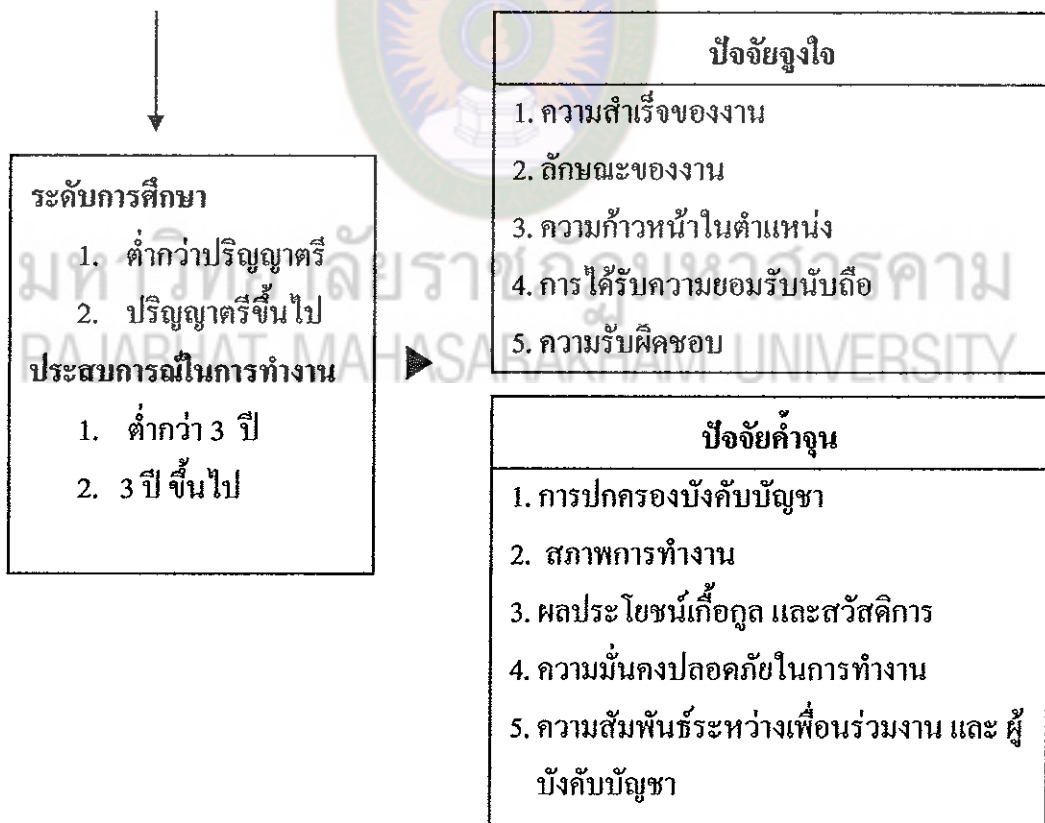
ความพึงพอใจของครูในโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จังหวัดหนองคาย ที่มีระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความแตกต่างกัน ทั้ง โดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของครูในโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จังหวัดหนองคาย ครั้งนี้ ผู้วิจัย ใช้กรอบแนวคิด เกี่ยวกับ ความพึงพอใจของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959 : 113-115 ; อ้างถึงใน กฤษณา สารบรรณ. 2545 : 25) ประกอบด้วยปัจจัยจูงใจ และปัจจัยค้ำจุน ที่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับการวิจัย ดังนี้

ตัวแปร อิสระ(Independent Variable)

ตัวแปรตาม(Dependent Variable)

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครู โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในจังหวัดหนองคาย

ปีการศึกษา 2550 จำนวน 7 โรงเรียน มีครูทั้งหมด 92 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระได้แก่

2.1.1 วุฒิการศึกษาแบ่งเป็น

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรีขึ้นไป

2.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งเป็น

- 1) น้อยกว่า 3 ปี
- 2) 3 ปี ขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่องค์ประกอบความพึงพอใจของครู ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดหนองคาย ประกอบไปด้วย

ปัจจัยจูงใจ

1. ความสำเร็จของงาน
2. ลักษณะของงาน
3. ความก้าวหน้าในตำแหน่ง
4. การได้รับความยอมรับนับถือ
5. ความรับผิดชอบ

ปัจจัยก้ำจุน

1. การปกครองบังคับบัญชา
2. สภาพการทำงาน
3. ผลประโยชน์เกื้อกูล และสวัสดิการ
4. ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจของครู หมายถึง ความรู้สึกของครู โรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จังหวัดหนองคายที่เกี่ยวกับความสำเร็จของงาน ลักษณะของงาน ความก้าวหน้าในตำแหน่ง การได้รับความยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบ การปกครองบังคับบัญชา สภาพการทำงาน ผลประโยชน์ เกียรติยศและสวัสดิการ ความมั่นคงความปลอดภัยในการทำงาน และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามความต้องการ
2. โรงเรียนเอกชน หมายถึง ทุกโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า ปีการศึกษา 2549 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
3. โรงเรียนเอกชนจังหวัดหนองคาย หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ ระดับชั้น ปวช. ถึง ระดับชั้น ปวส. ทั้งภาคปกติ และภาคสมทบ ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดหนองคาย
4. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ โรงเรียน ครูใหญ่, อาจารย์ใหญ่, และผู้อำนวยการ ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549
5. ครู หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่สอนนักเรียนในระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า ทั้งภาคปกติ และภาคสมทบ ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดหนองคาย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549
6. ระดับการศึกษา หมายถึง คุณวุฒิสูงสุดที่ใช้ในสมัครเป็นครูสอนนักเรียน ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดหนองคาย
7. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่สมัครเป็นครู และสอนในโรงเรียนเอกชน จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นไป
8. ขวัญและกำลังใจ หมายถึง ความยินดี ความพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ หรือการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในองค์กรอย่างตั้งใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนมากกว่าเงินเดือน หรือค่าจ้างในแต่ละเดือน
9. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์กรนั้นๆ นอกเหนือจากผู้ที่ทำหน้าที่สอนนักเรียน เช่น พนักงานขับรถ ยาม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ใช้เป็นข้อมูล สารสนเทศให้แก่ผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน ในจังหวัด
หนองคายทุกระดับ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติงานของครู ผู้บริหารให้เกิดประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY